

ІНСТРУКЦІЯ
для медичного застосування препарату

ЛІВОЛІН ФОРТЕ
(LIVOLIN FORTE)

Склад лікарського засобу:

1 капсула містить лецитину 35 % (поліненасиченого фосфатидилхоліну) 300 мг, dl- α -токоферилу ацетату (вітаміну Е) 10 мг, тіаміну мононітрату (вітаміну В₁) 10 мг, рибофлавіну (вітаміну В₂) 6 мг, піридоксину гідрохлориду (вітаміну В₆) 10 мг, ціанокобаламіну (вітаміну В₁₂) 10 мкг, нікотинамїду 30 мг;

допоміжні речовини: олія соєва, олія рослинна гідрогенізована, віск білий;

оболонка капсули: желатин, гліцерин, титану діоксид (Е 171), заліза оксид червоний (Е 172), заліза оксид чорний (Е 172), заліза оксид жовтий (Е 172), вода очищена.

Лікарська форма. Капсули.

Довгасті, коричневі, непрозорі м'які желатинові капсули, що містять маслянисту масу жовто-коричневого кольору.

Назва і місцезнаходження виробника.

Мега Лайфсайенсіс Паблік Компані Лімітед.

Завод 1 384, Моо 4, Сої 6, Бенгпу Індустріел Істейт, Паттана 3 Роуд, Фраекса, Муїнг 10280 Самутпракарн Таїланд.

Фармакотерапевтична група. Засоби, що застосовуються при захворюваннях печінки, ліпотропні речовини. Код АТС А05В А.

Активною діючою речовиною Ліволіну Форте є лецитин 35 %, що містить фосфоліпіди.

Фосфоліпіди, що входять до складу препарату, за своєю хімічною структурою подібні до ендогенних фосфоліпідів, але переважають їх за рахунок високого вмісту поліненасичених жирних кислот. Ці молекули вбудовуються переважно у структури клітинних мембран та полегшують відновлення ушкоджених тканин печінки. Фосфоліпіди виявляють гепатопротекторний ефект при ушкодженнях клітин печінки вірусами, алкоголем, токсичними речовинами. У клітинах зростає швидкість надходження та виведення речовин, забезпечується відновлення ферментних систем та покращання метаболізму печінки.

Фосфоліпіди впливають на порушений метаболізм жирів шляхом регуляції метаболізму ліпопротеїдів, у результаті чого нейтральні жири та холестерин перетворюються на форми, придатні для транспортування, особливо завдяки збільшенню здатності ліпопротеїнів високої щільності (ЛПВЩ) приєднувати холестерин, та спрямовуються для подальшого окислення. Під час виведення фосфоліпідів через жовчовивідні шляхи літогенний індекс знижується і відбувається стабілізація жовчі.

Вітамінний комплекс виконує такі функції: нікотинамід виявляє гіполіпідемічний ефект та запобігає жировому переродженню печінки; піридоксин як кофермент бере участь у метаболізмі фосфоліпідів, амінокислот та білків; тіамін бере участь у вуглеводному обміні; рибофлавін є кофактором численних дихальних ферментів; токоферил діє як антиоксидант на рівні клітинної мембрани, запобігає окисленню ненасичених жирних кислот.

При пероральному прийомі понад 90 % препарату всмоктується у тонкому кишечнику. Основна кількість розщеплюється під дією фосфоліпази-А до l-ацил-лізо-фосфатидилхоліну, 50 % якого одразу розщеплюється у поліненасичений фосфатидилхолін ще під час всмоктування у тонкому кишечнику. Поліненасичений фосфатидилхолін потрапляє в кров через лімфатичні шляхи і далі, переважно у комплексі з ЛПВЩ, транспортується у печінку. Максимальний вміст фосфатидилхоліну у крові через 6-24 години після перорального прийому становить у середньому 20 %.

Показання для застосування.

Жирова дегенерація печінки (включно з ураженням печінки при діабеті), гострі і хронічні гепатити, цироз печінки, перед- і післяопераційне лікування хворого при хірургічному втручанні на печінці та жовчовивідних шляхах, токсичні ураження печінки, токсикози вагітності, радіаційний синдром.

Протипоказання.

Підвищена чутливість до будь-якого компонента препарату, сої, арахісу чи арахісової олії. Алергічні захворювання. Внутрішньопечінковий холестаз. Виразкова хвороба шлунка а і дванадцятипалої кишки у стадії загострення.

Особливі застереження.

З обережністю та після консультації з лікарем застосовувати препарат при тяжких захворюваннях серця, нирок, підвищеному ризику розвитку тромбоемболій, пацієнтам із виразковою хворобою шлунка та дванадцятипалої кишки в анамнезі, новоутвореннях, нефролітазі, еритремії, еритроцитозі, гіперурикемії.

Застосування препарату може призвести до хібнопозитивної проби на уробіліноген з використанням реактиву Ерліха.

Застосування у період вагітності або годування груддю

Препарат можна застосовувати у період вагітності або годування груддю за показаннями за призначенням та під контролем лікаря.

Здатність впливати на швидкість реакції при керуванні автотранспортом або роботі з іншими механізмами.

Не впливає на здатність керувати транспортними засобами або механізмами.

Діти.

Протипоказаний дітям віком до 12 років.

Спосіб застосування та дози.

Доза препарату для дорослих і дітей старше 12 років зазвичай становить по 1 капсулі 3 рази на добу. Приймати капсули під час прийому їжі, не розжовуючи і запиваючи невеликою кількістю води. Дози препарату і тривалість лікування визначає лікар індивідуально для кожного пацієнта з урахуванням характеру і ступеня тяжкості патологічного процесу, особливостей перебігу захворювання, досягнутого терапевтичного ефекту та переносимості препарату. У середньому курс лікування становить не менше 3 місяців.

Передозування.

Симптоми: нудота, блювання, діарея, головний біль, сонливість, в'ялість, гіперемія обличчя, дратівливість, посилення проявів побічних реакцій. При тривалому застосуванні у високих дозах можлива периферична нейропатія.

Лікування: промивання шлунка, застосування активованого вугілля, гіперосмотичних проносних засобів.

Побічні ефекти.

В окремих випадках при застосуванні препарату можливе виникнення наступних побічних ефектів.

З боку травного тракту: диспептичні розлади, нудота, блювання, діарея, запор, печія, дискомфорт та біль в епігастрії.

З боку шкіри та підшкірної клітковини: шкірні висипання, кропив'янка, відчуття свербежу.

У осіб з індивідуальною непереносимістю будь-якого компонента препарату можливі реакції гіперчутливості, включаючи ангіоневротичний набряк, анафілаксію.

Можливе забарвлення сечі в жовтий колір.

Взаємодія з іншими лікарськими засобами та інші види взаємодій.

Вітамін В₆ послаблює дію леводопи, запобігає або зменшує токсичні прояви, які спостерігаються при застосуванні ізоніазиду та інших протитуберкульозних препаратів.

ПАСК, циметидин, препарати кальцію, етанол зменшують всмоктування вітаміну В₁₂.

Рибофлавін несумісний зі стрептоміцином і зменшує ефективність антибактеріальних препаратів (окситетрацикліну, доксицикліну, еритроміцину, тетрацикліну і лінкоміцину). Трициклічні антидепресанти, іміпримін і амітриптилін, інгібують метаболізм рибофлавіну, особливо у тканинах серця.

Не рекомендується призначати разом з іншими полівітамінними препаратами, оскільки можливе передозування останніх в організмі.

Вітамін Е не можна застосовувати разом із препаратами заліза, срібла, засобами, що мають лужне середовище (натрію гідрокарбонат, трисамін тощо), антикоагулянтами непрямої дії (дикумарин, неодикумарин тощо).

Вітамін Е посилює дію стероїдних та нестероїдних протизапальних препаратів (натрію диклофенак, ібупрофен, преднізолон тощо); знижує токсичну дію серцевих глікозидів (дигітоксин, дигоксин тощо), вітамінів А та D. Призначення вітаміну Е у високих дозах може викликати дефіцит вітаміну А в організмі.

Вітамін Е та його метаболіти виявляють антагоністичну дію відносно вітаміну К.

Підвищує ефективність протипептичних лікарських засобів у хворих на епілепсію (у яких підвищений вміст у крові продуктів перекисного окислення ліпідів). Колестірамін, колестіпол, мінеральні масла знижують всмоктування вітаміну Е.

Термін придатності.

2 роки.

Умови зберігання.

Зберігати в оригінальній упаковці при температурі не вище 25 °С.

Зберігати в недоступному для дітей місці.

Упаковка.

По 10 капсул у блістері, по 3 блістери в індивідуальному пакеті та в картонній упаковці.

Категорія відпуску.

Без рецепта.